

прошореј Архемије Владимиров
О ВАСПИТАЊУ

У разговорима с младима треба да им објаснимо ствари не као теорију, или кроз психолошку терминологију, већ користећи се примерима из живота. Треба да покушамо да говоримо о разлици између појединца и личности, о ономе што те чини личношћу и ономе што те лишава тог дара. Створени смо по слици и прилици Божијој; то је тајна личности. Кад си, на пример, дрзак и агресиван и покушаваш да стекнеш поштовање својом песницом или отровним језиком, да ли те то чини личношћу? Тигром, Змијом отровницом или питоном да, али личношћу не. Или, кад се твоје усне отварају само да би избациле неку увредљиву, заједљиву реч, попут блата које прља све што додирне, да ли је то врлина личности? Свакако да није. То је само демонска особина која чини све грешни-

црте лица тврде и мрачне, попут прождрљивих животиња или лешинара. Само врлине - благодот, стрпљење, истинско смирење и нарочито чистота, мудрот, храброст, расуђивање - чине те правом личношћу и чине твој дух јединственим и непоновљивим, различитим од било ког другог. Бити личност не значи показивати своју злу „индивидуалност“, своју гордост, дрскост и провокативност, већ зрачити благодаћу Божјом, која осветљава твоје очи, лице, твоје речи. Разговарајући са децом, свако од нас треба да пази на себе, скупљајући ове хришћанске квалитете у сопственом срцу да би и ми сами постали праве личности. Важно је не држати моралне придики - „то је лоше“, „то је добро“, „то је пристожно“, „то није пристожно“ - већ треба бити отворен према тајни живота, показивати божанску

Грех поступно смањује душу у човеку, сатерује је у смрт, претвара је од бесмртне у смртну, од непролазне у пролазну. Што више грехова, то смртнији човек. Не осећа ли се човек бесмртним, знај - сав је у гресима, сав у кратким мислима, сав у спарушеним осећањима. Хришћанство је позив: борити се са смрћу до последњег даха, борити се до коначне победе над њом. Сваки грех је отступање; свака страст је бежање; сваки порок је пораз.

преј. Јустин Пелијски

ке сличне једне другима. Сви похотљиви људи веома личе, као што је случај и са пијаницама и убицама. Они немају сопствено лице, већ су њихове

лепоту Исуса Христа и храброст Његових ученика који су победили демоне похоте, дрскости и гордости.

манастир Подмаине - храм Успења Пресвете Богородице
са благословом игумана јеромонаха Рафаила

ВАСКРСЕЊЕ

ДВАДЕСТ СЕДМА НЕДЕЉА ПО ДУХОВИМА

недеља Прошатаца

свешти Сѝиригон Тримифунѝски

Лк. 14, 16 - 24, зч. 76; Кол. 3, 4 - 11, зач. 257.

ДНЕВНИК ЈЕДНОГ СВЕШТЕНИКА С КИМ СИ, ТАКАВ СИ

*Не варајте се: Зли разговори
кваре добре обичаје. (1. Кор. 15,
33)*

Ова изрека Апостола Павла, која се тако често понавља, постала је скоро пословица, а многи су заборавили њено порекло. Већ у Старом Завету, налазимо ту исту мисао у причама Соломоновим. „Ко ходи с мудрима постаје мудар, а ко се држи с безумницима постаје гори“ (Прич. 13, 20).

Не зависи увек од нас избор друштва у коме се крећемо. Понекад нас живот спаја с људима против наше воље и слично Лоту, мучимо се гледајући недостојна дела. Шта да се ради када животне околности стављају младеж у друштво лоших другова? Младић мора да избегава не само разврат, него и лакотисленост. У свету су често сва схватања и погледи толико лажни да младеж, невољно се њима потчињавајући, неприметно чак и за себе издаје своје високе идеале, своја благородна

стремљења. Она престаје да се смућује злом и већ се више не клања добру тако жарко као некада.

Лошим друштвом такође се могу назвати лоше књиге, којих је, авај, тако много у наше време. У њима као да се префињено труде да прикажу зло у најпривлачнијим бојама и навикавајући машту на све лоше, оскрњављују првобитну свежину младог ума.

Постоји још једно лоше друштво, које нас следи чак и у самоћи, то је друштво лоших мисли, којима нас дух зла искушава слично као што је искушавао Христа у пустињи. Мрзим тај унутрашњи глас, бојим га се и не могу да се избавим од њега, гоним га од себе свом снагом, а он се једнако враћа.

Боже, Ти Који си победио сатану, избави и мене од зла! Заштити ме Твојом љубављу, укрепи Твојом силом, Твојом победом победи и уништи сву нечистоту моје душе!

email: kontakt@manastirpodmaine.org
интернет презентација: manastirpodmaine.org

свeћи Исаак Сирин
ТРПЉЕЊЕ

Бог допушта жалости и искушења да би му се више приближили. Не треба да избегавамо жалости, него да их још желимо јер ће се тако испитати наша љубав према Богу.

Убоги Лазар, како наводи свето Јеванђеље, подносио је храбро оскудицу добара овога света. И тако га је наградио

мо у несравњено већој мери, чини и небески Отац наш, који подноси наше грехе и стара се на сваки начин да нас врати на Његов пут.

Када не подносиш жалости, знај да не волиш истински Бога, у теби више живи свет, него Он. Болест и сиромаштво нека те не плаше, јер имаш за помоћника Христа. Он је нада

Добро је пружити руку помоћи ономе који пада у провалију, али при том пазити да сам не паднеш заједно с њим. Но ако је човек, састрадавајући другоме, у опасности да сам падне, боље је да се уздржи од такве помоћи ближњему и своју корист претпостави користи ближњег, јер нико други није толико близак нама колико ми сами себи. Онај пак који може да исправи и друге, нека се дружи са рђавим и нека их исправља; а онај који је слаб као ја, нека бежи од рђавих, да се не зарази њиховом злоћом и поквареношћу. Јер нити се мирис врлине нити смрад злоће може сакрити.

свeћи Теодор Филеоси

Бог, посадивши га у наручје Аврамово. Бог је увек близу нас, нарочито у тешкоћама и бригаама. Тешкоће наше вапију снажно ка Господу, и Он као добар лекар који хоће наше излечење, долази и одстрањује труле делове, то јест страсти, које муче душу. Према окорелости душе наше, показује велико милосрђе. Ма колико грубо и неочекивано да се односи дете према оцу, отац га воли и труди се на све начине да га врати на прави пут. Може да га ожалости понашање детета, али он као отац пун љубави, стара се за његову поправку. Исто то, са-

твоја и радост твоја. Више од љубави према телу своме треба да имаш љубав према Богу. Када је душа твоја нага, без врлина, знај добро да се не можеш приближити Господу. Ако хоћеш да се сјединиш са Њиме, треба да следиш пут светих Отаца који су све жртвовали за љубав Његову. Оставили су све, да би нашли многоцени бисер, Христа.

Када помислиш да тонеш у искушења и тугу, тада је Христос поред тебе и крепи те. Не заборави свете мученике који су поднели толика страдања за љубав Христову. Наше невоље нису ништа у

сравњењу са страшним мучењима и истјазаванјима свeћих, која су радосно поднели да би добили неувељиви венац победе. Тајна свeћих мученика била је трпљење. Истрпели су! Нису побацали оружје, него су се борили. И, очима душе гледали су подвигоположника Христа, који им је спремио венце победе

.Својим трпљењем, доспели су од пећи искушења до величанства славе! Трпљењем својим, затварали су уста царевима. Трпљењем својим, учинили су да су многи целати

свих ствари и лажних радости да би вечно живели у радости, близу Бога.

Ето зашто су у свим невољама и искушењима показали трпљење, велико трпљење!

Ако су, дакле, мученици претрпели толике муке за љубав Божију, колико тек и ми треба да истрпимо разних искушења која допушта Бог за наш духовни напредак.

Господ нас је призвао да будемо учесници Његових страдања. Сам Он је трпео и понео крст наших греха. И ми треба

Треба да схватимо да је Црква наша Мајка, она није наша маћеха. И шта год Црква, наша мајка, каже, она то говори из љубави према нама. Дрво не даје плода ако остане неорезано. Неће донети род, ако га неко не ореже. Једино ће дати плода ако је орезано, ако се сече. Тако, када искушење, промашај, проблеми наступе, треба да разумемо да је ово чин Баштована, који делује за наше добро. Обично, покушавамо да напредујемо у духовном животу, не слушајући или прихватајући вољу Божију, већ улажемо снаге у наше сопствено делање. Идемо погрешним путем. Оци увек говоре Да буде Воља Твоја, и „Шта год да ти се деси, прихвати то као вољу Божију“. Ако покушаваш да твориш своју вољу, то није могуће. Али, ако кажеш Да буде воља Твоја, тада, шта год се десило, твоја воља се одвија на одређени начин, зато што воља твоја јесте да буде воља Његова. И ово даје истинску слободу човеку. Предајмо себе у руке Онога Који нас љуби и живот даје. Он прати сав наш живот. И ми поверавамо сав наш живот, и сву нашу будућност, Њему. Када смо сигурни у нашу будућност, тада јасно сагледавамо шта се одвија у садашњости.

архимандрит Василије Ивиронски

који су их мучили поверовали у Христа. Многим мученицима се пружала прилика да уместо мучења добију светску славу. Али они су више волели смрт, која ће их једном заувек привести Христу. У срцима њиховим горео је огањ љубави према Богу. Одрекли су се

да претрпимо труд и бол и муке и све што нас чека, да би се удостојили славе Божије, „заступништвом Пресвете Владичице наше Богородице и увек Дјеве Марије и свих свeћих“, који су многим трудом и знојем угодили Христу.